

Zprávy a oznámení

Školení kněží

V úterý 11. května se zúčastním pravidelného školení mladých kněží na biskupství v Českých Budějovicích. V tento den tudíž nebude v Rožmitále mše sv.

Příprava dětí na 1. sv. přijímání

Závěrečná část přípravy dětí na první svaté přijímání začne ve středu 19. května. Jako v předchozích letech budu děti připravovat v městském kostele od 16.30 hod. Přípravy se mohou účastnit i rodiče. Samotná slavnost, při níž děti poprvé přijmou Krista v eucharistii, se pak uskuteční v neděli 27. června.

Mše 13. května

Vzhledem k tomu, že v neděli 16. května slavíme svatojánskou pouť v městském kostele, nelze na tuto neděli přeložit slavnost Nanebevstoupení Páně. Odchod Ježíše do nebe k Otci si tedy připomeneme v běžném termínu ve čtvrtek 13. května. Mše sv. proto nebude ráno, ale až na večer od 18.00 hod. v městském kostele.

Rožmitálská pouť

Svátek sv. Jana Nepomuckého letos připadá přímo na neděli, kdy, jak už bylo zmíněno, oslavíme pouť slavnostní bohoslužbou v městském kostele od 8.15 hod. V kostele farním nedělní mše sv. nebude. V souvislosti s poutí se také uskuteční koncert duchovní hudby v kostele ve Starém Rožmitále. Od 17.00 hod. tu vystoupí kladenský sbor Chorus Carolinus s díly W.A. Mozarta, J. Haydna, J.J. Ryby a dalších. Vstupné činí 50,- Kč. Májová pobožnost začne až po ukončení koncertu, zhruba v 18.00 hod.

Dětská vikariátní pouť

V sobotu 22. května se koná, jak již bylo oznámeno, pouť pro děti a jejich rodiče v „hlavním městě“ našeho vikariátu v Nepomuku u Plzně. Pouti se hodlám zúčastnit a z tohoto důvodu nebude také v tento den sloužena mše sv. v městském kostele. Intenci odsloužím v Nepomuku.

Pouť k Panně Marii Břežnické

Vzhledem k tomu, že v původně plánovaném termínu pouti k Panně Marii Břežnické se konají volby a mnozí z těch, kdo by chtěli putovat, budou zasedat ve volebních komisích, rozhodl jsem se letos udělat jistou změnu v tradici. Oslavíme totiž u Panny Marie letošní poslední májovou a to v neděli 30. května. Začátek pobožnosti je plánován na 16.00 hod. a po ní se uskuteční tradiční piknik s opékáním. Májová ve farním kostele proto nebude. V případě velmi nepříznivého počasí se pouť nekoná a májová bude jako obvykle od 17.00 hod. ve Starém Rožmitále.

Úmysly mší svatých od 10. do 23. května 2010

Ranní mše sv. R: Ne 8.15 hod. R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále
M: Čt 8.30 hod. m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
Večerní mše sv. M: Út, St, Pá, So 18.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nep. na náměstí

Po 10.5.	mše sv. není	Po 17.5.	mše sv. není
Út 11.5.	mše sv. není	Út 18.5. M	Za Miladu Folaufovou
St 12.5. M	Za rodiče Větrovských, zetě Josefa Drazdíka a živé z jejich rodu	St 19.5. M	Za Jindřicha Závodného a celý rod, Josefa Bradáče, manželku Annu, dcery Růženu a Marii
Čt 13.5. M 18.00 !!	Na poděkování za posilu a pomoc Panně Marii, Matce ustavičné pomoci	Čt 20.5. m 8.30	Za Rudolfa Brišku a celý rod
Pá 14.5. M	Za rodiče Kulovaných a dceru Marii	Pá 21.5. M	Za ř z rodiny Holanovy a Hájkovy a celý rod
So 15.5. M	Za ř Miloslava Sazimu	So 22.5.	mše sv. není int. Za rodiče Ludvovy, Václava Rosu a celý rod bude odsl. v Nepomuku
Ne 16.5. m 8.15 !!	Za Jana Zíba, Františku Janotovou a Marii Havlovou	Ne 23.5. R	Za Stanislava Šourka, manželku Růženu, oboje rodiče a sourozence

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem ☎ 318 665 182. Uzávěrka příštího čísla je ve středu 19.5. 2010. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová
Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.localizations.cz/rozmital

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 7 Ročník VII

9. května 2010

Co nám Pán Ježíš neslíbil

Co nám Pán určitě neslíbil:

Neslíbil nám, že po obrácení už nikdy nezhřešíme.
Neslíbil nám, že nikdy neonemocníme.
Neslíbil nám, že se nám zdaří všechno, do čeho se pustíme.
Neslíbil nám, že nikdy nebudeme mít finanční problémy.
Neslíbil nám, že nikdo z našich blízkých nepropadne žádné závislosti.
Neslíbil nám, že nás všichni lidé budou mít rádi.
Neslíbil nám ani, že alespoň vztahy s věřícími budou vždycky bez problémů.
Neslíbil nám, že nebudeme muset prožít pronásledování nebo ústrky pro svou víru v něho.
Neslíbil nám, že vždycky budeme mít v naší farnosti svatého kněze. (Atd. atd.)

Ale co nám tedy vlastně slíbil?

Slíbil nám, že naše hříchy nám budou odpuštěny, jakmile je vyznáme (srov. 1 Jan 1,9; Iz 1,18 apod.).
Slíbil nám, že uslyší a bude vyslychat naše modlitby, pronášené s důvěrou (srov. Mt 7,11).
Slíbil nám, že nezahyneme na věky a nikdo nás nevytrhne z jeho ruky (srov. Jan 10,28).
Slíbil nám, že bude s námi po všechny dny až do skonání tohoto věku (srov. Mt 28,20).
Slíbil, že tomu, kdo bude hledat na prvním místě Boží království, bude on sám pomáhat pečovat o jeho každodenní starosti; nemusí se strachovat o zítřek (srov. Mt 6,25–34).
Slíbil nám svůj pokoj i uprostřed soužení, která nám svět připraví (srov. Jan 16,33).
Slíbil nám, že všechno bude napomáhat k dobrému těm, kdo ho milují (srov. Řím 8,28).

Kateřina Lachmanová
(z knihy Kotva naděje, vydalo: Karmelitánské nakladatelství)

Římská pouť III. (pokračování z předminulého čísla)

Po překonání dlouhé fronty a osobní kontrole jsme vystoupili po mohutném schodišti ke vchodu do svatopetrské baziliky. Nad námi byl balkonek, z něž Svatý otec vyprošuje Boží přízeň při požehnání Urbi et orbi, Městu a světu, a v závratné výšce nad ním ohromné sochy apoštolů. Ještě jeden pohled zpátky na náměstí pod námi a vzhůru dovnitř. Nejprve jsme vstoupili do chrámové předsíně, která sama o sobě by mohla tvořit velký kostel (rozměry tohoto atria jsou 71 x 14m a výška 20m). Zde papežové jedenkrát za 25 let tradičně o svátku Nanebevstoupení Páně vyhlásují Milostivé léto a zde je také vpravo umístěna zazděná Svatá brána, kterou pak na Boží Hod Vánoční papež slavnostně otvírá a vchází s křížem a svící v ruce jako první poutník Milostivého roku. My však museli samozřejmě využít jednu ze čtyř zbývajících „obyčejnějších“ bran a ze sluncem zalité

předšíně vstoupili do potměšle chrámové lodi.

První dojem, který má návštěvník chrámu sv. Petra je ohromení. Je možné, že něco tak mohutného dokázali vůbec lidé postavit? Jakou měli před pěti sty léty techniku? Vše je zde obrovské, monumentální a z nejvzácnějších materiálů. Jako by se budovatelé chtěli Pánu Bohu pochlubit, co dokážou. Pracovali zde ti nejslavnější umělci i tisíce zcela neznámých dělníků a společně vytvořili dílo, které nemá na světě obdobu. Délka chrámu je 186m, šířka 157m a výška 46m a pojme na 60 tisíc věřících. Všechny obrazy jsou zde zhotoveny jako mozaiky z malých kaménků. Ale příliš duchovně to celé nepůsobí. Měl jsem spíše pocit, jako bych se ocitl na nějakém velkém nádraží. Možná za to mohly stovky turistů, proudících všemi směry a hovořících bez zábran zcela nahlas i desítky uniformovaných zřízenců. Je smůlou většina slavných katedrál, že jsou z nich spíše turistické atrakce, kde téměř nenajdeme místo k modlitbě, a i mše jsou zde slouženy jaksi na okraji zájmu. Možná mé vnímání ovlivnilo i to, že z dějin vím, jak vybírání příspěvků na tuto stavbu formou prodeje odpustků přispělo k rozštěpení církve a vzniku protestantismu. Zdá se mi, že tato stavba spíše drtí, než aby člověka pozvedala k Bohu. Titánské, nadlidské, ale málo zbožné, může někoho napadnout. Původní bazilika sv. Petra postavená císařem Konstantinem ve 4. stol. byla podle dobových vyobrazení daleko přívětivější a asi by nám v ní bylo lépe. Přesto najdeme u sv. Petra úžasná místa, kde přes všechn okolní šum a nepokoj vnímáme Boží doteky. Prvním takovým zastavením je socha bolestné Matky Boží, slavná Pieta od Michelangela. Když ji spatříme poprvé, jsme trochu v rozpacích. Na rozdíl od našich představ vypadá překvapivě malá. Navíc je schována za tlustým neprůstřelným sklem a nevyhlíží nijak nápadně. Když ji však můžeme sledovat déle a pozorněji, všimneme si jak citlivě dokázal sochař vyjádřit nejhlubší bolest a smutek, ale zároveň i důvěru a naději, kterou byla naplněna Ježíšova Matka. Spíš než Mariinu tvář, zachytil Michelangelo Mariinu duši, její vnitřní krásu, která prozařovala navenek i skrze zarmoucenou tvář a která nyní naplno září v nebi. Najednou uprostřed tlačících se a brebentících Korejců toužících ulovit snímek „já a Pieta“ člověk rozjímá a skoro nevnímá okolí. Touží už být v nebi a vidět to vše doopravdy, naživo. Michelangelovi bylo pouhých 23 let, když toto dílo vytesal, a málo kde si můžeme být tak jisti, že to učinil s Boží inspirací. Téměř jako by nám zde Hospodin chtěl připomenout, jak sympatická a dobrá byla Matka jeho Syna a jaké utrpení musela snášet.

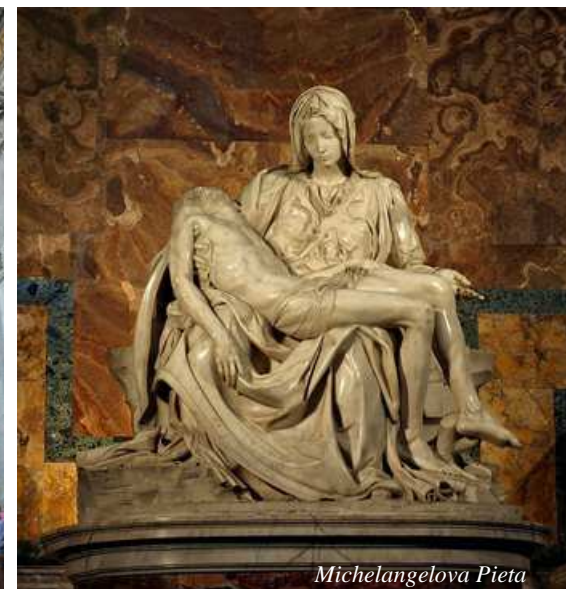
Bůh nám svou přítomnost a působení připomíná i na dalším místě. Dojdeme totiž ke skleněné rakvi, v níž jsou uloženy ostatky blahoslaveného papeže Jana XXIII. Před několika lety, při přípravě jeho beatifikace, byl otevřen papežův hrob v podzemí baziliky a úřední komise shledala, že tělo zůstalo neporušené. Bylo tedy přemístěno do jednoho bočního oltáře v chrámu a těší se velké úctě věřících. Není to jen jakási kuriozita, ale má to hlubší smysl. Napadlo mne zde, jak náročná je „údržba“ mrtvého Lenina v mauzoleu a jak neslavně dopadl nabalzamovaný Gottwald v památníku na Vítkově. Zde je tělo laskavého papeže jen tak bez zvláštních opatření vystaveno a nepodléhá žádné zkáze. Bůh tímto jevem, který se projevuje u více světců, naznačuje, že zatímco lidská zpupnost pomíjí a vše se rozpadá, památka zdařilého života plného dobrých činů přetrvává věky.

Nedaleko od tohoto „moderního“ papeže najdeme proslulou sochu papeže prvního a nejstaršího – sv. apoštola Petra. Není vytesána z kamene, ale odlita z bronzu a věky téměř zčernala. Pochází ze 13. století a někteří se domnívají, že dokonce až ze století devátého. Palec na noze sochy zbožní i bezbožní poutníci líbají a dotýkají se jej, takže se jim podařilo jej téměř vyhladit. Socha je při oslavě sv. Petra a Pavla 29. června oblékána do pontifikálních rouch. Podobně byla oblečena i v době konání II. vatikánského koncilu, aby si koncilní otcové i všichni ostatní připomínali, že Petrova papežská moc neskončila jeho mučednickou smrtí, ale přechází na jeho nástupce mezi námi. Petr stále zůstává se svou církví. K jeho hrobu zvanému confessio nahlédneme ale až příště.

P. Ivo Prokop

Pohled do hlavní lodi baziliky sv. Petra

Michelangelova Pieta

Neporušené tělo papeže bl. Jana XXIII.

sv. Petr od Arnolfa di Cambio

Atrium baziliky sv. Petra